

Η ομάδα των τριάντα, η ΕΚΤ και οι συνεχείς εκβιασμοί τους

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 20 Μαΐου 2015 22:50 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 82 Tweet 8 Email 2 Share 133

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

Η ΕΚΤ θα μπορούσε να επιλύσει πολύ εύκολα τα οικονομικά προβλήματα της Ελλάδας, καθώς επίσης των υπολοίπων χωρών – δεν πρόκειται όμως να το κάνει, αφού ο στόχος της είναι η μετατροπή της Ευρωζώνης σε μία νεοφιλελεύθερη περιοχή

Όπως έγραψα στο πρώτο μέρος του άρθρου ([σύνδεσμος](#)), η ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα **οφείλει να αντιμετωπίζεται, εάν θέλει κανείς να είναι ρεαλιστής, ως το λόμπι των ιδιωτικών τραπεζών** – ενώ διακρίνεται από μία πολιτική και οικονομική «ατζέντα». Σύμφωνα με αυτήν, ενεργεί προς όφελος του ιδιωτικού τραπεζικού και λοιπού κλάδου, με τα εξής αντικείμενα:

- (α) **τη μείωση των κρατικών συντάξεων**, έτσι ώστε να υπάρχει ανάγκη ιδιωτικής ασφάλισης εκ μέρους των Πολιτών,
- (β) **τον περιορισμό του κοινωνικού κράτους** για να καλύπτεται το κενό από τον ιδιωτικό τομέα (για παράδειγμα, χρεοκοπία των δημοσίων νοσοκομείων για να ιδρύνονται ιδιωτικά),
- (γ) **τη μείωση των άμεσων φόρων** που επιβαρύνουν κυρίως τους εισοδηματικά ισχυρότερους, καθώς επίσης τις κερδοφόρες επιχειρήσεις
- (δ) **την αύξηση των έμμεσων φόρων**, τους οποίους πληρώνουν εξίσου οι εισοδηματικά ασθενέστεροι με τους υπολοίπους,
- (ε) **την απελευθέρωση των απολύσεων** με στόχο τη διατήρηση των μισθών των εργαζομένων σε χαμηλά επίπεδα ([ανάλυση](#)), την κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών κοκ.

Οι παραπάνω «απαιτήσεις» διαπιστώνονται σε όλες σχεδόν τις μηνιαίες αναφορές της ΕΚΤ – ενώ, μετά το ξέσπασμα της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους, **η κεντρική τράπεζα συμμετείχε στην Τρόικα, έχοντας τη δυνατότητα να επιβάλλει στις αδύναμες χώρες την άκρως νεοφιλελεύθερη πολιτική των μνημονίων**.

Μία πολιτική που έγινε εφικτή, επειδή οι Πολίτες δεν αντιδρούν, **έχοντας πεισθεί με τη βοήθεια της χειραγώγησης τους από τα ΜΜΕ ότι, οι ίδιοι ευθύνονται για τα προβλήματα των χωρών τους** – θεωρώντας ως εκ τούτου πως τιμωρούνται δίκαια!

Προφανώς δεν κατανοούν πως η ευρωπαϊκή κρίση χρέους είναι μία μονεταριστική κρίση – μία κρίση χρήματος δηλαδή την οποία, **ένας Θεσμός που τυπώνει χρήματα μπορεί να τη τελειώσει όποια στιγμή θελήσει**. Σε κάθε περίπτωση, η ΕΚΤ είναι αυτή που διατηρεί σκόπιμα την κρίση στην Ευρωζώνη, για να μπορέσει να επιβάλλει την ατζέντα της, την οποία έχει επεξεργασθεί πιθανότατα η ομάδα των τριάντα. Περαιτέρω τα εξής:

Η ρευστότητα

Όταν η ΕΚΤ παρέχει επί πλέον ρευστότητα, όπως στο παράδειγμα της Ελλάδας, πάντοτε φυσικά με μία σκοπιμότητα που διατηρείται κρυφή, μυστική, **τότε εμφανίζονται σε ορισμένα διατεταγμένα ΜΜΕ διάφοροι αυθαίρετοι ισχυρισμοί** – σύμφωνα με τους οποίους οι κυβερνήσεις παύουν να επιμένουν στις απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, με αποτέλεσμα να αυξάνονται τα ελλείμματα και τα χρέη των χωρών τους (η θεωρία του ηθικού κινδύνου ή του [ετεροβαρούς ρίσκου](#)).

Εάν το μεταφράσει βέβαια κανείς τότε δεν σημαίνει τίποτα άλλο, από το ότι **οι εκλεγμένες κυβερνήσεις πρέπει εκβιάζονται με τη βοήθεια χρηματοπιστωτικών εργαλείων, από τα μη εκλεγμένα τραπεζικά λόμπι**, έτσι ώστε να μην εφαρμόζουν αυτά που θέλουν οι Πολίτες που τις εξέλεξαν – αλλά να προωθούν πιστά τη **«νεοφιλελεύθερη ανασυγκρότηση»** του κοινωνικού κράτους, την οποία επιθυμούν οι χρηματαγορές, καθώς επίσης οι μεγάλες πολυεθνικές.

Το βασικότερο χρηματοπιστωτικό όπλο εκβιασμού των κυβερνήσεων είναι οι αγορές κρατικών ομολόγων – με την ΕΚΤ να έχει επιβάλλει την αντίληψη, σύμφωνα με την οποία **οι κυβερνήσεις, οπότε οι χώρες τους, εξαρτώνται απόλυτα από τη «φιλανθρωπία» των επενδυτών**, καθώς επίσης των μεγάλων τραπεζών.

Με απλά λόγια οι κυβερνήσεις πρέπει να πείθουν τις τράπεζες, τις οποίες οι ίδιες διέσωσαν προηγουμένως με τα χρήματα των φορολογουμένων Πολιτών τους ότι, η πολιτική που εφαρμόζουν είναι «φερέγγυα» – πως λειτουργούν **πλεονασματικά, κερδοφόρα δηλαδή, οπότε θα μπορούν να εξυπηρετούν τα δάνεια που λαμβάνουν**, εκδίδοντας και πουλώντας ομόλογα.

Επειδή λοιπόν οι κυβερνήσεις υπερχρεώθηκαν από τη διάσωση των τραπεζών, **πρέπει πλέον να αποδεικνύουν στις τράπεζες ότι, μπορούν να μειώνουν τις κοινωνικές δαπάνες τους, να αυξάνουν τους φόρους που επιβάλλουν ή να καταπολεμούν καλύτερα τη φοροδιαφυγή** – αφού, εάν τολμήσουν να εφαρμόσουν μία διαφορετική πολιτική, θα χάσουν τη φερεγγυότητα τους!

Φυσικά **οι εταιρείες αξιολόγησης ανεμίζουν τη δαμόκλεια σπάθη απειλητικά επάνω από τα κεφάλια των κυβερνήσεων**, συνηγορώντας στην επιβολή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής – μαζί με την υπόλοιπη «επενδυτική κοινότητα», όπως είναι τα κερδοσκοπικά κεφάλαια (hedge funds) κοκ.

Όλα όσα θα απελευθέρωναν δε τις κυβερνήσεις από τις αγορές ομολόγων, καθώς επίσης από τις τράπεζες, ανατρέπονται ή απαγορεύονται από την ΕΚΤ – **η οποία ουσιαστικά λειτουργεί ως ο θεματοφύλακας των συμφερόντων του χρηματοπιστωτικού κτήνους** και ο μη εκλεγμένος δεσμοφύλακας των Πολιτών.

Η άλλη όψη του νομίσματος

Εάν τώρα η κρίση θέσει σε κίνδυνο το χρηματοπιστωτικό σύστημα, τότε και μόνο τότε, η ΕΚΤ επεμβαίνει ενεργητικά – όπως συνέβη το 2010, όταν οι αγορές ομολόγων λειτουργούσαν ανεξέλεγκτα, απειλώντας τα κράτη, κυρίως βέβαια τις τράπεζες τους, με την απόλυτη καταστροφή. **Όταν πρόκειται για τις τράπεζες λοιπόν, δεν υπάρχει ούτε το πρόβλημα του ηθικού κινδύνου, ούτε κανένας άλλος διαταγμός, όσον αφορά τη βοήθεια τους από την ΕΚΤ.**

Στο παράδειγμα της Ιρλανδίας, οι τράπεζες της οποίας είχαν χρεοκοπήσει κερδοσκοπώντας, η ΕΚΤ όχι μόνο επέβαλλε τη διάσωση τους από τους φορολογουμένους Πολίτες (**άρθρο**), εκβιάζοντας επαίσχυντα τη χώρα **αλλά, επίσης, κατηγόρησε με το χειρότερο δυνατό τρόπο την ιρλανδική κυβέρνηση** – επειδή δυστυχώς σκέφθηκε να προστατεύσει τα συμφέροντα των Πολιτών.

Αργότερα η ΕΚΤ έθεσε στους εκλεγμένους πρωθυπουργούς της Ισπανίας (Zapatero) και της Ιταλίας (Berlusconi) συγκεκριμένες προϋποθέσεις, **τους εκβίασε δηλαδή, ως προϋπόθεση της αγοράς των ομολόγων του δημοσίου τους** – για τη σταθεροποίηση των επιτοκίων δανεισμού των χωρών τους. Αφού σταθεροποιήθηκαν δε τα επιτόκια, η ΕΚΤ σταμάτησε αμέσως να αγοράζει ισπανικά και ιταλικά ομόλογα – έτσι ώστε να μην «αποθρασυνθούν» οι κυβερνήσεις των δύο χωρών.

Τέλος, είναι σε όλους γνωστός ο τρόπος, με τον οποίο δολοφόνησε κυριολεκτικά την **Κύπρο, όταν το κοινοβούλιο της δεν ψήφισε υπέρ της υπαγωγής του νησιού στην κυβέρνηση της Τρόικας** – αλλάζοντας σε χρόνο μηδέν την απόφαση του, εκβιαζόμενο άμεσα και έμμεσα από την ΕΚΤ.

Η παντοδυναμία της ΕΚΤ

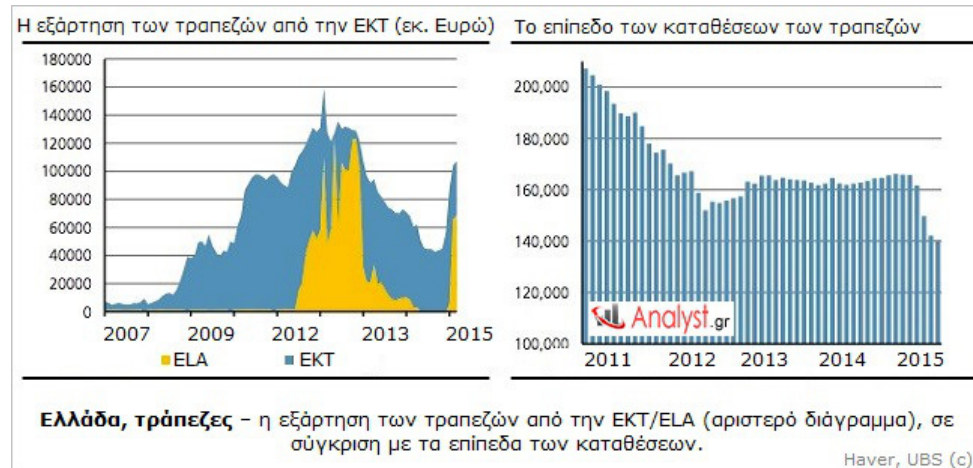
Συνεχίζοντας, εύλογα αναρωτιέται κανείς **εάν οι κυβερνήσεις μπορούν να αμυνθούν απέναντι στην ΕΚΤ** – με την απάντηση να είναι πολύ εύκολη, όσον αφορά αυτές των υπερχρεωμένων χωρών.

Απλούστατα, **όταν μία κυβέρνηση αντιδράσει, τότε η ΕΚΤ φροντίζει να μην αγοράζονται τα ομόλογα του δημοσίου της** – κάτι που δεν είναι καθόλου δύσκολο να το επιτύχει, λόγω της επιρροής που ασκεί επάνω στις τράπεζες, συμπεριλαμβανομένων των κεντρικών. Φυσικά η επιρροή της αυτή δεν αφορά την «Ομάδα των 30», η οποία είναι εκείνη που ουσιαστικά δίνει τις εντολές στην ΕΚΤ.

Από τη στιγμή δε και μετά που η ΕΚΤ ανέλαβε την εποπτεία του τραπεζικού συστήματος της Ευρωζώνης, η επιρροή της αυξήθηκε κατακόρυφα – **επειδή έχει πλέον τη δυνατότητα να δίνει απ' ευθείας εντολές στις τράπεζες να αγοράζουν ή όχι τα ομόλογα των κρατών τους**, χρησιμοποιώντας φυσικά έξυπνες τακτικές.

Για παράδειγμα, δεν απαγορεύει δήθεν την αγορά ομολόγων για πολιτικούς σκοπούς, επειδή δηλαδή οι κυβερνήσεις αρνούνται να εφαρμόσουν τα μέτρα που τους επιβάλλει μέσω της Τρόικας, αλλά επειδή δεν είναι αρκετά σίγουρα – **με την έννοια πως η φερεγγυότητα της χώρας τους δεν επιτρέπει την αγορά των ομολόγων της**, για να μην απειληθούν οι τράπεζες με χρεοκοπία.

Αυξάνει δε ή μειώνει τη ρευστότητα τους με το πρόγραμμα ELA, **καθώς επίσης το δανεισμό τους**, κατά το δοκούν – όπως φαίνεται από το γράφημα που ακολουθεί.

Όλοι θυμούνται *άλλωστε* πόσο γρήγορα εκπαραθυρώθηκαν οι πρωθυπουργοί της Ελλάδας και της Ιταλίας όταν «απειλήσαν» με δημοψήφισμα, σε μία εποχή που η Ευρωζώνη δεν ήταν προετοιμασμένη για κάτι τέτοιο – ενώ, όσον αφορά τουλάχιστον την Ελλάδα σήμερα, είναι αναμφίβολη η ύπαρξη ενός **«σχεδίου Β»** εκδίωξης της, **οπότε δεν πρόκειται να υπάρξει η παραμικρή αντίρρηση σε μία ενδεχόμενη πρόταση δημοψηφίσματος εκ μέρους της νέας κυβέρνησης της.**

Αντίθετα, **ίσως η κυβέρνηση διευκολυνθεί να το κάνει, για να γίνει πιο ομαλή η εκδίωξη της Ελλάδας από την Ευρωζώνη** – η οποία δεν είναι δυνατόν να συμβεί, χωρίς τη θέληση των Ελλήνων Πολιτών.

Επίλογος

Ουσιαστικά, **η Ελλάδα συνεχίζει να αποτελεί το πειραματόζωο της νεοφιλελεύθερης «ανακατασκευής» της Ευρωζώνης** – ενώ η σημερινή της κυβέρνηση θα πρέπει να αποτύχει παταγωδώς, όσο και αν κοστίσει ένα τέτοιο εγχείρημα.

Το μοναδικό πλεονέκτημα της δε είναι η γεωπολιτική της θέση – η οποία όμως δεν μπορεί να διευκολύνει τις διαπραγματεύσεις της, **αφού ούτε η Κίνα, ούτε η Ρωσία είναι σε θέση να την χρηματοδοτήσουν**, λόγω του ότι ανήκει σε ένα εντελώς διαφορετικό χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Φυσικά η **ΕΚΤ θα μπορούσε να επιλύσει τα οικονομικά της προβλήματα, όπως και τα αντίστοιχα των χωρών του Νότου, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα** – κάτι που έχει αναλυθεί επαρκώς στο παρελθόν (**άρθρο**).

Εν τούτοις, δεν πρόκειται να το κάνει, **αφού ο στόχος της, την επίτευξη του οποίου επιβλέπει η «Ομάδα των 30», είναι εντελώς διαφορετικός** – η μετατροπή της Ευρώπης σε μία περιοχή που θα βασιλεύει η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία, προς όφελος της παγκόσμιας ελίτ.

Άρης Οικονόμου, Senior Analyst (finance & markets)

ΠΗΓΗ <http://www.analyst.gr/2015/05/11/i-omada-ton-trianta-b/>

<https://projectantisystem.wordpress.com/2015/05/11/%CE%B7-%CE%BF%CE%BC%CE%AC%CE%B4%CE%B1-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CF%84%CF%81%CE%B9%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B1-%CE%B7-%CE%B5%CE%BA%CF%84-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BF%CE%B9-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%B5%CF%87%CE%B5/>